

Toe

Als kind kon je me vroeger om een boodschap sturen.

En dat deed mijn moeder dan ook!

“Wil jij even bij Jan Visser een pond grauwe erwten kopen en een kilo suiker?” was het dan.

En ik ging graag met het boodschappenbriefje in de hand geklemd naar de kleine kruidenierswinkel aan de Rechtestraat van genoemde Jan Visser.

Het was de tijd van nog geen Hilversum 3 en van geen supermarkten. Het was nog geen oorlog geweest. En ik wist, dat je bij bijna alle kruideniers als kind een snoepje toe kreeg als je de boodschappen voor je moeder deed.

Ook bij Engeltje en Aaltje van Tiel, die slechts handelden in koffie, thee en tabak. Daar kocht mijn moeder altijd haar onsje Van Nelle's gebroken thee voor zesentwintig cent en steevast werd ik dan getraceerd op een zelfgemaakt boterballetje. Als ik de winkel betrad kwamen de beide zussen altijd met zijn beiden naar de winkel en ik werd dan begroet of ik de koning van China was.

Maar ook slager Van Manen vroeg, als mijn moeder haar bestelling had ontvangen, of ik niet een plakje leverworst lustte. Jazeker wel! En lustig kauwend verlieten mijn moeder en ik dan weer de winkel. De groenteboer was bij mij wat minder in trek. Daar viel weinig toe te verwachten. Want daar wilde mijn moeder altijd de groente van haar keuze aan een nauwgezet onderzoek onderwerpen. Dat liet ze niet aan mij over!

En dan waren er nog de leveranciers, waar mijn vader of moeder op rekening kochten, zoals bij fietsenmaker Bart Visser. De hele familie had zo nu en dan wel iets met de fiets te stellen en om dat elke keer apart af te rekenen....? De rekening viel eenmaal per maand in de bus en ik werd dan met het gevraagde geld op pad gestuurd.

Vaak kreeg ik dan voor die moeite een halve stuiver van de begunstigde uitgekeerd. Daar kon ik dan de halve wereld aan snoep voor kopen!

